

РЕШЕНИЕ

№ 4865

гр. София, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5122** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение № 1459 от 26.04.2022 г. по НАХД № 17834/2021 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 613327-F620132/24.11.2021 г., издадено от началник на отдел „ОД“ - С. в НАП - ЦУ, с което на касатора на основание чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 (петстотин) лева, за нарушение на чл. 24, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Твърди се, че решението е незаконосъобразно. В съдебно заседание, представляван от адв. Д., моли съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, не се представлява, в писмени бележки взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на разноски, като прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 1459 от 26.04.2022 г. по НАХД № 17834/2021 г., СРС е потвърдил НП № 613327-F620132/24.11.2021 г., издадено от началник на отдел „ОД“ - С. в НАП - ЦУ, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ на основание чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, въззивният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства, а и те не са били спорни между страните. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че [фирма] правилно е санкционирано на основание чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС, както и че описаното в АУАН и НП административно нарушение, отговаря на такова по чл. 27, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. Безспорно е установено, че в процесния търговски обект, след извършена проверка на 27.04.2021 г., е извършена контролна покупка на стойност 3 лева, като при изведен КЛЕН от фискалното устройство е установено, че за дата 02.02.2021 г., извършените продажби на стоки и услуги в размер на 142.17 лв. са отчетени в група „В“ – за продажби на течни горива чрез измервателни средства за разход на течни горива, като обектът е заведение за обществено хранене, което отговаря изцяло на текста на чл. 27, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. – Лицата по чл. 3, с изключение на случаите, когато извършват дейност по чл. 28, са длъжни да регистрират всяка продажба на стока или услуга по данъчни групи според вида на продажбите група "Г" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност. Не се споделят наведените твърдения, че неправилно е посочена в НП датата 03.02.2021 г. Датата на извършване на нарушението е ясно посочена – 02.02.2021 г., като в допълнение следва да се посочи, че при съмнение за датата, от съдържащите се по делото доказателства, тя е определяема,

Правилни са и изводите за неприложението на чл. 28 от ЗАНН в процесния случай. Достатъчно ясни и категорични са предвидените от законодателя текстове в закона по отношение на обществените отношения, които засяга този вид нарушения. Разпоредбата на чл.185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС, дава възможност на административно наказващия орган, когато нарушението не води до неотразяване на приходи, да ангажира административно наказателна отговорност по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане. В конкретния случай е констатирано, че деянието не води до неотразяване на приходи, съответно АНО правилно е ангажирал административнонаказателната отговорност на посоченото в НП основание. Районният съд обосновано е приел, че АНО, съобразявайки се с фактите, относно характера и тежестта на нарушението, е наложил наказание в минималния размер предвиден в санкционната норма. В тази връзка не се споделят и доводите на касатора по отношение на определената санкция.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява

обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд София - град, I-ви касационен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1459 от 26.04.2022 г. по НАХД № 17834/2021 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], да заплати на Национална агенция за приходите възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.